

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ВІСТІ

Рік
видання 3
№ 43 (144)
Ціна 1 крб.

Середа
9
червня
1943 р.

Орган Олександрійського Гебтскомісара

Головна Квартира Фюрера Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

5-VI-43 р.

На Східному фронті день
взагалі пройшов спокійно.

Минулої ночі сильне з'єднан-
ня важких німецьких бойових
літаків атакувало значний со-
ветський завод озброєння на
Середній Волзі. Спостерігались
численні попадання у великі
заводські цехи і в наслідок
цього великі пожежі.

Сьогодні вранці швидкі бо-
лові літаки потопили в північ-
ній частині Льодового океану
два торговельні судна разом на
6.000 брт. Супроводжуючі ви-
шувачі збили, за дотеперіш-
німи відомостями, 22 советські
літаки. Загинув один власний
літак.

В ніч на 5 червня було бом-

бардовано портові споруди Ал-
жіру.

Під час одної атаки ворожих
літаків-винишувачів проти сто-
рожових суден військового фло-
ту перед нідерландським узбе-
режжям, ці судна збили 2 во-
рожі літаки.

Вчора з'єднання швидких
німецьких бойових літаків бом-
били портові та заводські спо-
руди південно-англійського при-
бережного міста Істборн.

Останньої ночі важкі бойові
літаки атакували окремі вій-
ськововажливі об'єкти в Захід-
ній, Середній та Південній Ан-
глії.

З цієї операції не поверну-
лись два німецькі літаки.

6-VI-43 р.

На Східному фронті день
прішов спокійно, за винятком
місцевих боїв на Кубанському
мостовому причалку. У районі
на північний захід від Крим-
ської німецької і румунської вій-
ська відбули численні ворожі
атаки.

Минулої ночі сильне з'єднан-
ня важких німецьких бойових
літаків знову атакувало завод
озброєння в місті Горькому, на
Середній Волзі. Виявили великі
пожежі в індустріальних спо-
рудах і складах пального. Не
повернулись два літаки.

БЕТОННИЙ ВАЛ

(Варта на берегах Європи)

Хвилі, що котяться на пля-
жі узбережжя Каналу або Ат-
лантичного океану, не веселять
і в цьому році курортних го-
стей. Широкі пісчані дюни, по-
рожні готелі і вілли під час
прогулянок незалюднені і, по-
кинуті на час війни, не мають
іншого призначення, як чекати
розгортання подій в майбутньо-
му. Підступні до берегів укріп-
лені: тут починається велетен-
ський вал, що захищає Європу з
заходу від моря. Ворожі війська,
які б захотіли тут висадитися,
зустрінуть вогневий прийм.

Театр воєнних дій на морі
переходить в укріплену зону,
що навидовижу швидко була
збудована народами майже всіх
європейських націй під німець-
ким керівництвом.

Зброя всіх родів і сила зо-
середжені в цьому сучасному
укріпленні, і цим уже досяга-
ється можливість оборони по
всіх напрямках.

Не тільки своєю довжиною
— так званий Атлантичний вал
протягається від Північної Норве-
гії до Іспанських кордонів, —
але також і своїм вдосконале-
ним озброєнням ця система ук-
ріплення — наймодерніша будова,
відома всьому світові.

Але було б помилково вба-
чати в Атлантичному валі лише
оборонну лінію, знаряддя від-
січі. Не треба забувати що саме
його найсильніші бункери
із своїми бетонованими опорни-
ми пунктами для підводних чов-
нів є найцінніша зброя. Все,
що зв'язане з війною підвод-
них човнів, — означає наступ.

Тому Атлантичний вал слід
розглядати, як укріплену фор-
тешу, що, перш за все, забез-
печує боротьбу німецьких під-
водних човнів, становить, так
би мовити, допоміжну зону для
німецького наступу на морі.
Той, хто розглядає батареї, захисні
пункти з їхніми будовами,
траншеї, міні поля, тан-
кові окопи виключно, як обо-
ронні споруди, той зовсім ве-
доопинює вмілість німецького
військового керівництва. Німецькі
укріплення в Атлантиці не
мають виключно оборонного
значення, як лінія Мажино, що,
опрацюючись на своє залізо, че-
кала противника. Їх також не
можна порівнювати з західним
вазом, що є перед Рейном і
обмежується захистом західного
кордону Німеччини. Нові ук-
ріплення йдуть по взір берега.

Це передові лінії всієї Євро-

Большевицький тайний документ підтверджує крутість з Комінтерном

У зв'язку з крутістю з
Комінтерном публікує журнал
«Віта Італіяна» большевицький
тайний документ, який виразно
показує, до яких правдивих
цілей прямує большевизм, за-
ключуючи договір з невольнич-
юю державою.

Іде тут про висланий 16 ве-
ресня Центральним Комітетом
III Інтернаціоналу до всіх кра-
йових комітетів тасмний лист,
в якому порушується справа т.
зв. Гуверового договору між
Советським Союзом та США.

У цьому листі говориться,
що йде тут про спеціальний
договір, заключений з пред-
ставником західного капіталізму,
щоб рятувати загрожене голо-
дом советське населення. Але
заключення цього договору не
означає зречення ідеалів III Ін-
тернаціоналу, ані світової ре-
волюції.

«Советський уряд та Комітет—
пишеться дослівно у цьому
письмі— не зрікаються ані на
хвилину своєї головної цілі,
світової революції. Увага, това-
риші! Відмова від зброї не є
ще миром, а з капіталізмом
мир неможливий». На цьому
тайному листі є підпис тодіш-
нього голови III Інтернаціона-
лу Зіновієва та інших членів
Комітету.

Ці велетенські воєнні спо-
руди—вихідний пункт євро-
пейського воєнного командуван-
ня, звідки почнеться наступ
проти ворогів Європи: там знай-
де захист в наступі, як і в
обороні, кожен європейський
народ. Тому можна сказати, що
Атлантичний вал не приписав
війни, а забезпечує її рухливість
і наступальний дух на морі.

Також і на південному бере-
зі Європи і на південно-схід-
ному фланзі німецьке команду-
вання забезпечує непохитність
сучасної ситуації. Держави Осі
стоять на варті, вони ніколи
не опустять з ока і тут своєї
мети, яка, перш за все, поля-
гає в тому, щоб охороняти на-
роди Європи від большевизму і
не допустити, щоб ці народи
стали іграшкою інтернаціональ-
ного капіталу.

Противникам, ворогам Євро-
пи, не буде пощади. Тому ні-
ці при підтримці сотень тисяч
європейських робітників пр-
ступили до будови цих веле-
тенських укріплень. Хто хоче
зламати свої зуби на міцності
і якості німецького бетону, хай
спробує. Німецька зброя чекає,
щоб зустріти його смертю і
звичайням.

Курям на сміх

Не тільки в нейтральних
країнах бувають люди, яким
союз плутократії з Москвою
спричинив неприємні почуття
і кошмар. Навіть і біля шир-
оким колам англо-американ-
ців большевицький компаньйон
завжди був огидний. Здоровий
інстинкт застерігав їх від та-
кого спілкування, бо хто жи-
виться від жидів, той помирас
від цього. Урядам у Вашингтоні
і Лондоні тому було не легко
для своїх підданих зробити
смачним комуністичний альянс.
В ПАСН завжди була міцна
принципова антипатія проти
советів, і в Англії, як відомо,
антисемітизм як раз в останні
роки поширився. Посередньо
він, звичайно, ставляється теж
проти комунізму.

Правда, чи навряд ці факти
спонукали Москву до того, щоб
розпустити фірму «III Інтерна-
ціонал», і не можна вважати
щоб п. Сталін придавав велике
значення тому, щоб його прий-
мали в салонах Лондона і Ва-
шингтона. Але можливо, що він
повинен був уступити все більш
настирливим вимогам Черчіля і
Рузвельта, які хотіли б заткну-
ти глотку всім людям власної
країни, запевняючи, «бачте,
комуністичний Інтернаціонал
навіть і не думає про те, щоб
притулитися в чужих країнах».

Чому ж тепер треба більш
дивуватися — безконечній на-
ївності цієї думки або тому,
що пара — Черчіль-Рузвельт
вважають людей такими неймо-
вірно дурними, щоб повірили
цій брехні? Правда, Сталін міг
дозволити собі зробити цю ма-
леньку послугу обом співучас-
никам. Навіть він при цьому
мав можливість знову показати
своє обличчя порядного міщани-
на й одночасно виставити свій
новий патентований советський
патріотизм. Між іншим, він
практично відмовився тільки
від назви. Точно за старим жи-
дівським звичаєм він заставив
зникнути тільки фірму. Як же
робили «Коган і Канальгерух»,
коли вони не могли іншим за-
собом попасти в цю фірму?
Вони закреслили свої гарні пі-
звизча на вивісці і зверху напи-
сали нейтральне «торговельна
компанія».

Ми питаємо: хіба комуністи-
чна агітація функціонувала ли-
ше в тих країнах, де III Інтер-
націонал мав право вільної
ідеї, хіба вона не працювала
дуже старанно і там, де вона
була офіційно заборонена?
Відповідні країни та народи са-
мі дуже добре знають це, зна-
ють, вони знають: і як оціня-

ти нові вибрики Москви і що
тепер треба подвійно стежити
за підбурюванням москалів,
яке тепер замасковано. Бо
практично це зовсім байдуже,
чи досі товариш Шмуль Манас-
єв в Манчестері або в Чикаго
одержував свою агітаційну зар-
платню від Комінтерну, чи бу-
де він в майбутньому підлау-
ватися за свої червоні віви, як
службовець советського торго-
вельного представництва або
консульства Комінтерн і СРСР
завжди були одне спільне і за-
ляються цим. Можна було б
вважати за слабкість пана
Сталіна, що він тепер, коли
у нього вдома все тріщать під
дахом, уступив настирливим
вимогам своїх воєнних патро-
нів. Тому що досі він ще лі-
коли нічого не робив на дого-
ду цим чужинцям. Як би то не
було, певне одне, що він,
«Маршал», не тільки являється
диктатором Советського Со-
юзу, але й головним божком
усіх комуністів. Тільки наві-
жені можуть вважати, що
Сталін відмовився від свого ко-
мунізму, щоб взяти всерйоз
розпуск Комінтерну.

Журнал «Большевик» в 1940
році писав у своєму 7 номері
на сторінці 47, коли між Ні-
меччиною і Советським Союзом
був ще в силі 10-річний дого-
вір про ненапад, і Москва уда-
вала, нібито вона дійсно бажає
триматися осторонь від усіх
політичних суперечок Європи:

«Коли Маркс і Енгельс ви-
ступили на політичну арену,
комунізм був лише червоним
привидом, що бродив по Євро-
пі. А під прапором Леніна і
Сталіна комунізм переміг на
терені великої частини світу.
Під цими прапорами комунізм
переможе й увесь світ. Ми,
учні Леніна і Сталіна, живемо
в щасливіші часи. Нам судило-
ся взяти участь в здійсненні
великої комуністичної програ-
ми».

Але перемозі комунізму, пра-
вда, заважають ще Німеччина й
її союзники, і в новій Європі
цим остаточно закінчена жи-
дівсько-большевицька мрія. Тим
більше тепер п. Сталін киває-
ся на те, щоб заразити кому-
нізмом «дегальним» шляхом
іншої світ після того, як він
на деякий час заховав вивіску
«Комінтерн». Чи будуть захи-
щатися ці країни, — це їх спра-
ва. Але ми, які знаємо Москву
та її методи, в усякому разі
маємо імунітет проти цієї по-
щесті.

Р. Л.

Навкруги травневого дерева старі й молоді у гарному одязі танцюють улюблені народні танці.

На боротьбу з большевизмом!

25 років тяжкого і безпросвітнього життя, під ярмом жидо-большевицького засилля, лягли страшним тягарем на бідний і потомлений люд. Скільки крові і сліз пролилося за ці роки! Терор, колективізація, голод, репресії, мов страшні примари, стоять перед очима. Кривавий тиран з Кремля не рахувався з людьми.

Люди гинули по далеких таборах суворой Півночі, в підвалах НКВД, люди вмчали від голоду. Кожна сторінка цього страшного життя полита кров'ю і слізьми. Вона говорить про страждання народу, лихоліття і муки.

Нещодавно відкрилася ще одна сторінка, незнама нам, кривавої дії большевизму, яка по своїй жорстокості не має собі рівної.

Ім'я її Катині!

12.000 польських офіцерів, які попали в полон до большевиків, було жорстоко і немилосердно вбито в Катинському лісі восени 1940 р. Про це говорять розкопані могили, ретельно замасковані дерном, про це говорять медична експертиза, це підтверджують живі свідки. З жахом і болем зануто себе людство про долю 500.000 польських солдат, які попали до большевицького полону. Можна гадати, що більшість з них розділили долю своїх командирів.

А не так давно один американський єпископ винув нове обвинувачення Советському Союзу в розстрілі польських дітей восени 1940 р.

Могутнім ударом Німецьких військ большевизм назавжди

вигнаний з України. Мрія народу здійснилася: він став вільним.

Але там, де панує влада большевизму, де розгулює його дикий сиволоп, лунає стогін і плач. З Азербайджану і Узбекистану советські агенти вивозять сільськогосподарський інвентар і машини для використання їх на польових роботах в північних частинах советської території.

Таким чином, лише з однієї Ташкентської області вивезено більше, ніж 500 тракторів, в середину СРСР. Це безсоромне викрадення сільськогосподарського зваряддя лягає тяжким тягарем на місцеве населення, бо позбавляє його можливості засіяти поля, наслідком чого виникає неврожай, а далі йде голод. Але хіба це для них вперше? Зробили ж вони штучний голод на Україні в 1932-33 р., чому ж його не повторити в Азербайджані і Узбекистані.

Коли кому на протязі 25 років життя не стало ясно, що большевизм є режимом душоубів і вбивць, хай він ще раз розважно розсудить і переконається в цьому. Хіба тільки той, що був їхнім сучасником, стане за виняток, але на таких не треба вважати. Большевизм і всі його прихвостні засуджені вироком історії на загибель. На руїнах большевизму повстане нова Європа, за яку бореться Великоміччина та народи Європи, за неї повинні боротись і ми.

Н.

Нарада українських редакторів в Миколаєві

У Миколаєві відбулася виробнича нарада українських редакторів, яка була скликана пресовим відділом генерального комісара. Обговорено питання технічного характеру.

Референт сільськогосподарської преси і пропаганди при головному відділі харчування і сільськогосподарства генерального комісара мав відчит про значення

Розвивається бджільництво

Значна частина господарів передмість, які мають власні сади, охоче займається пасічництвом. В них налічується пось близько 400 вуликів з бджолами. Щоб заохотити пасічників ще більше розвивати цю корисну галузь гос-

подарства, навесні їм було видано 760 кг. білого цукру для підголівді слабих роїв.

Передбачається збільшити в цьому році число вуликів з бджолами вдвоє.

Знову три громадські господарства перейшли на хліборобські спілки

Радість українських селян з приводу визволення від колгоспницького ярма проявилась найяскравіше в моменті, коли врочисто вручено грамоти трьом хліборобським спілкам села Трушки, які утворились з колишніх колгоспів на підставі аграрної реформи.

У цьому врочистому акті, що відбувся на ідилічній лісовій поляні, прийняла участь велика маса народу. Вискука червень

німецьких прапорів та чудовий кольоровий народний одяг жінок і дівчат надавали цьому образю особливого вигляду. Коли на почесній брамі, оздобленій портретом Фюрера, з'явився заступник Генерального комісара Магуні керівник Головного відділу харчування й сільського господарства Шуман з гебітскомісаром Штельцером і гебітслайдвіртом Дирсаном, подали йому на привітання ста-

роста і дві гарно одагнуті українки хліб, сіль і квітки.

Гебітслайдвірт вказав у своїй промові на те, що ці три хліборобські спілки з їх 57 членами особливо відзначились напелегливою працею та сумлінним виконанням обов'язків. Також крайслайдвірт Габергауфе признав зразкову працю членів цих хліборобських спілок в часі обробітку полів, під час живих та поставок контингентів, які частково перейшли визначену норму.

Керівник Головного відділу Шуман передав привітання Генерального комісара й висловив свою особливу радість з приводу першого вручення грамот в 1943 році в районі Білої Церкви. Німецька армія, говорив він, визволила українських селян від большевицького кошмару та віддала їм назад землю, на якій працювали їхні батьки і діди. Райхсміністр для зайятих охідних теренів і Райхскомісар для України усунули аграрною реформою систему колгоспів раз назавжди.

«Покажіть себе гідними довір'я — говорив він далі — з яким маю до вас відносимось. Будьте працюваті і хоробрі. Цим державним актом надаю Вам землю, на якій можете індивідуально для себе працювати і збирати врожай. Що напелегливіше будете, то й більшу матимете користь для себе самих, для Ваших родин і Вашої країни. Внесіть свою працюватість і Вашу частку для кінцевої перемоги над большевизмом, щоб і Ваша країна йшла назустріч «великому європейському мирові».

Гебітскомісар др. Штельцер згадав про тернистий шлях страждань, що ним ішов український народ, а в першу чергу селянство, в останніх десятиріччях. Коли визволення від большевицького терору німецькою армією було першим кроком до особистої волі, то цей святковий акт означає крок до господарської незалежності.

Після того, як гебітскомісар роздав грамоти і побажав щастя, висловлювали керівники хліборобських спілок і голова району свою подяку та врочисто обіцяли й надалі сумлінно виконувати свої обов'язки.

Після цього почалась на поляні справжня народна розвага з співами, музикою і танцями.

Посвячення нового Божого храму

У Дніпропетровському робочому кварталі Чевелівка передав архієпископ української автокефальної церкви Генадій нову церкву П. призначенню. Нова церква — це мала будівля, що за советів була крамницею квіток, сильно пошкоджена воєнними діями. Фонд для відбудови складо населення цього міського кварталу з малих пожертв.

Церкву назвали іменем св. Миколи. З нагоди посвячення прибув представник нім. цнв, адміністративний, який вказав у короткій промові на те, як обходилось з церквою большевики та підкреслив віротерпимість німецького управління.

Преміювання в Райхскомісаріаті України

Заготівля сільськогосподарських продуктів в Україні за минулий рік перейшла сподівання. Не дивлячись на великі труднощі та інші вимогання, зумовлені воєнними подіями, для забезпечення армії й населення. Все українське сільськогосподарське населення працює під керівництвом німецьких адміністраційних урядів і харчовально-господарських спілок.

На новий рік планується в першу чергу дальше посилення заготівлі. Разом з цим йде намагає забезпечити по зможі рівномірно українське населення предметами щоденного вжитку та споживчими товарами. Тому з'явилась думка сполучити ці планування в одно. Досвід з приділами премій для населення в Генеральному Губернаторстві з метою підвищення продуктивності та збільшення заготівлі дав привід, щоб і в Україні провести в новому році таку саму роботу.

Для підвищення заготівлі збіжжя, свиней, меду, овочів, горюдини, цукрових буряків, яєць, городнього і польового насіння, молока, текстильної сировини, шерсті, хутрових шкур і старих матеріалів — встановлено премії, які призначені для тих, що справились з своїм обов'язком доставки або продуктивністю праці перейшли норми.

Приділ премій дають також за продуктивну працю під час весняних польових робіт, за вирощування шен та за виробництво сільських возів, при чому в останньому випадку премія дають за доставленого воза; а в інших випадках за підставу беруть денну продуктивність.

Такі премії, як це показує досвід, заохочують сільське населення до поставок, а водночас при цьому приділяють селянам та сільськогосподарським робітникам по їх заслугі необхідні предмети щоденного вжитку. Органічна система преміювання дає, крім цього, змогу охопити і ті товари, що їх адміністраційна влада в наслідок спекуляції чи недозволених обміну не могла охопити.

Привабляється, що ці дає місцевому населенню приділ премій, більша, ніж спокуса виходити з цими товарами на спекуляційний базар або робити обмін товарів. Привабляється ще збільшується там, що вільний продаж предметів щоденного вжитку і споживчих товарів крамницям заборонено через преміювання. Продаж предметів щоденного вжитку залежить тепер від премійового (закупного) квитка.

Спосіб преміювання організовано так, що при поставці сільськогосподарських продуктів приймальні пункти відпускають премійові (закупні) квитки, за які доставець може купувати товари в крамницях Централі закупу і збуту.

Премійові закупні квитки не виписані на означені гатунки товарів, тільки на закупні пункти, так що доставець має на підставі своїх пунктів певний вибір серед наявних в крамниці товарів. Товари підлягають пунктової системи, за якою поодинокі гатунки товарів посортвані згідно з визначеними вартостями пунктів.

Ось, наприр., 1 літр горілки враховується на 100 пунктів, пачка махорки — на 10 пунктів, цигарка — на один пункт, кілограм солі — на 30 пунктів, 1 кг. цукру — на 100 пунктів. Подібну розцінку роблять при продажу текстильних, шкіряних та гумових товарів, предметів домашнього і щоденного вжитку, споживчих товарів, дрібного сільськогосподарського зваряддя, залізних і паперових товарів і т. д. У середньому відповідають 10 крб. вартості преміютоварів приблизно 25 закупним пунктам.

Передбачено дати змогу користуватись преміютоварами також сільськогосподарським робітникам і службовцям; ці групи місцевого населення не могли досі отримати премійових квитків, бо вони, природно рич, не могли відновити вимогам, що їх ставить приділ премійових квитків (поставка сільськогосподарських продуктів). З другого ж боку треба продуктивність цієї частини населення преміювати тоді, коли ця праця переходить норми і доказує охоту до продуктивної служби.

Розподілом премійових товарів заведе Централь закупу і збуту, тов. з обм. пор. в Україні. В цій справі оголошено окремі спеціальні вказівки, які є основою справедливого розподілу товарів для організації Централі закупу і збуту.

Райхскомісар дає на підставі кожного часового ключа контингент товарів у розпорядження Централі закупу і збуту, при чому Централь має подбати, щоб власники закупних квитків не тільки отримували певні товари, що їх нестало відчувалось на ринку, та міняли ці товари на інші чи вживали ще до інших цілей, але вона повинна водночас так керувати рухом товарів, щоб відповідне постачання товарами різних гатунків задовольняло якомога рівномірно потреби поодиноких споживачів.

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО: Друкарня і редакція, Олександрія, Управська, 57. Завдрукарню К. Юрченко. Відповідальний редактор О. фон-Зорг. Тенер діє преіскурант № 1.